

03

març 2023
programa
núm. 130

Forever Godard

**Todd Solondz.
Americana**

**Joanna Hogg.
D'A Festival
Cinema Barcelona**

**Michael Powell i
Emeric Pressburger**

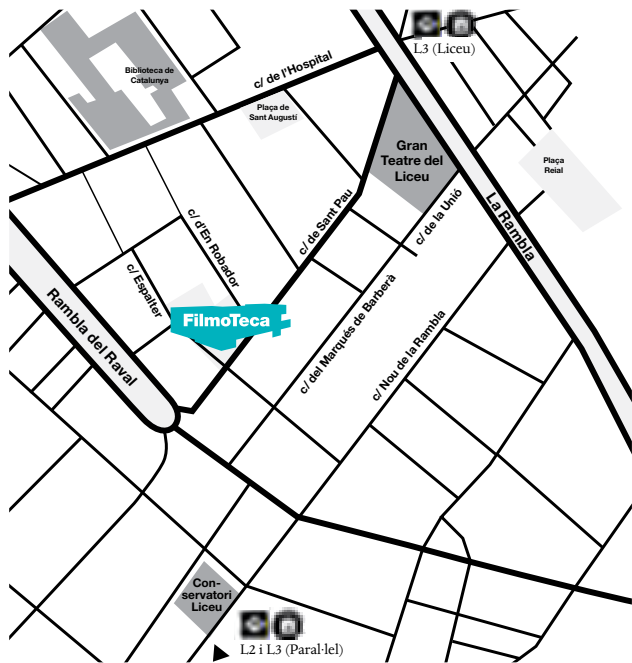
**Carmelo Bene
La Inesperada**

FilmoTeca
de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Filmoteca de Catalunya
Dues sales de cinema
Exposicions
Biblioteca especialitzada
Llibreria
Bar-restaurant

Plaça de Salvador Seguí, 1-9
 08001 Barcelona
 T 93 567 1070

 L2 (Paral·lel)
 L3 (Liceu i Paral·lel)

 21, 59, 88, 91
 D20, D50
 V11, V13, H14

ISSN edició impresa: 2013-2743
 ISSN edició electrònica: 2013-2662
 D.L. B-38.546-81
 Disseny i maquetació: Studio Aparte
 Impressió: www.uan-tu-tri.com

Seguim! Seguim l'homenatge a Jean-Luc Godard, iniciat amb la complicitat de Pedro Costa, ara amb la presència de Fabrice Arago, el seu col·laborador més proper durant els darrers anys. Seguim la retrospectiva de Todd Solondz en el context del festival Americana i tornem a explorar, amb La Inesperada, els límits entre documental i ficció. La retrospectiva amb el D'A passa, aquest any, per Joanna Hogg i l'estrena del seu darrer film, mentre que del Regne Unit programem també la fascinant col·laboració entre Michael Powell i Emeric Pressburger. Recuperem, d'altra banda, el cinema de l'italià Carmelo Bene, molt influït pel seu vessant teatral i, en l'àmbit de la música, recordem els cinquanta anys de la mort de Pau Casals. Retrem un merescut homenatge a Agustí Villaronga, dediquem els *Dies curts* a Ramon Balcells i celebrem el Gaudí d'Honor a Jaume Figueras, acompanyat per la *Chica para matrimonio* de la seva elecció.

Esteve Riambau
Director

02
Forever Godard.
Darreres visions

09
Todd Solondz.
Americana

14
Joanna Hogg.
D'A Festival
Cinema Barcelona

19
Michael Powell
i Emeric
Pressburger

26
Carmelo Bene

31
La Inesperada

36
Elles tenien
la paraula.
Dones guionistes
al Hollywood
silent

37
Història
permanent
del cinema
català

Forever Godard. Darreres visions

La mort de Jean-Luc Godard, el setembre passat, ens va deixar sense una figura monumental de la història del cinema. L'evolució prodigiosa de la seva obra marca en diverses etapes un abans i un després en l'expressió cinematogràfica. El cicle Forever Godard, estructurat en tres blocs, és un extens homenatge al més trencador dels cineastes sorgits de la Nouvelle Vague.

Comencem amb l'última etapa de la seva carrera al costat del director de fotografia Fabrice Arago col·laborador imprescindible del cineasta durant el retir suís a Rolle, quan, a l'inici del nou mil·lenni, Godard se centra en l'exploració de la imatge i el so digital que li ofereix el videoassaig i estableix un nou discurs amb el qual reflexiona sobre els temes que li preocupen (la funció de l'art, la història, la catàstrofe contemporània...).

Agraïments: Fabrice Arago

04

Dans le noir
du temps

De l'origine
du XXIe siècle

Moments choisis
des histoire[s]
du cinema

05

Vrai faux
passeport. Fiction
documentaire...

Film socialisme

No Comment

06

3x3D: Les Trois
Désastres

Travaux préparatoires

Adieu au langage

07

Bande-annonce
pour le festival
de Jihlava

Penser avec
les mains

Poussières

Le Livre d'image

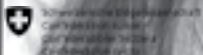
08

Quod Erat
Demonstrandum

Film Catastrophe

À vendre!,
Robinson

Amb la col·laboració de

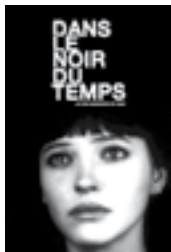
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun Svizra
Confederaziun Svizra

Dijous 2 / 20.00 h

Sala Chomón

Dissabte 11 / 18.00 h

Sala Chomón

Sessió triple

Dans le noir du temps

En la foscor del temps

JEAN-LUC GODARD, 2002. França. VOSC. 10'. DCP.

Episodi que pertany al film col·lectiu *Ten Minutes Older: The Cello*. “*Dans le noir du temps*” recapitula, contempla, elabora, instaura les formes del vincle entre les imatges i la Història. Muntat de manera col·lectivista o, millor dit, *simpoètica*, segons el terme encunyat per Friedrich Schlegel: la història de tots és de cadascú, les imatges de cada u són de tots. Però la fórmula actualitat de sobre la seva dimensió històrica en quedar la banda sonora en silenci davant les imatges dels cadàvers industrialitzats en els camps d’extermini: es tracta d’actuar en nom de l’imprescriptible.

De l’origine du XXle siècle

Del origen del siglo XXI

JEAN-LUC GODARD, 2000. França. VOSE. 15’. DCP.

Godard treballa a partir d’un *found footage* molt divers per fer un collage audiovisual d’imatges que representen el segle XX.

Moments choisis des histoire[s] du cinema

Moments escollits de història(es) de cinema

JEAN-LUC GODARD, 2004. França. VOSC. 84’. DCP.

Després d’*Histoire(s) du cinéma*, Godard realitza en 35 mm una pel·lícula de durada estàndard, una mena de síntesi, de posada en perspectiva, de conclusió d’*Histoire(s)...* Però aquest film no és només un muntatge nou, és un film “ple de vida”, segons el cineasta. Godard reflexiona de manera introspectiva, en directe, sobre la imatge i converteix la història del cinema en un somni filosòfic immemorial sobre el comerç col·lectiu de mirades i la gestió privada de les empremtes i les llacunes d’aquesta història.

Vrai faux passeport. Fiction documentaire sur des occasions de porter un jugement à propos de la façon de faire des films

Pasaporte falso real. Ficción documental sobre las oportunidades de juzgar la forma de hacer cine

JEAN-LUC GODARD, 2006. França. VOSE. 55’. DCP.

Judici sumari en què Godard desmunta i exposa les maneres de fer cinema d’altres directors i com aquestes es troben vinculades a un discurs verdader o, ans el contrari, manipulador i profundament falsejador. El film es va realitzar per a l’exposició *Voyages en utopies*, *Jean-Luc Godard, 1946-2006*, al Centre Pompidou.

Sessió doble

Film socialisme

JEAN-LUC GODARD, 2010. Int.: Catherine Tanvier, Christian Sinniger, Jean Marc Stehlé, Patti Smith, Alain Badiou, Robert Maloubier. França. VOSC. 97’. DCP.

“Dividida en tres segments que col·lideixen entre si, *Film socialisme* es presenta com un assaig sobre la deriva d’Europa, que, convertida en un creuer per a milionaris, no sap navegar cap a un futur possible. Godard explota l’amplitud de textures del digital, sobreimpressiona textos i veus, recita jeroglífics i rept a l’espectador que en tregui les seves pròpies conclusions, que construeixi el seu propi discurs de la mateixa manera que ell roba imatge i paraules per donar-los un altre sentit.

No Comment

ANDRÉ S. LABARTHE, 2011. França. VOSC. 50’. Arxiu digital.

Jean Douchet, Jean Narboni, Cyril Neyrat i Yannick Haenel debaten sota la direcció d’André S. Labarthe i del col·lectiu Independència. Els quatre cinèfils i amics o admiradors de Jean-Luc Godard confronten els seus punts de vista entorn d’una pel·lícula tan complexa i interpretable com és *Film socialisme*.

Divendres 3 / 17.00 h

Sala Chomón

Dimecres 15 / 22.00 h

Sala Chomón

Dimarts 7 / 18.00 h

Sala Laya

Dimarts 14 / 20.00 h

Sala Chomón

Dimecres 8 / 20.00 h
Sala Chomón

Sessió triple

3x3D: Les Trois Désastres (3D)

3x3D: Els tres desastres (3D)

JEAN-LUC GODARD, 2013. Portugal-França. VOSC. 17'. DCP.

Un dels tres curtmetratges que integren el film *3x3D* (els altres dos estan dirigits per Peter Greenaway i Edger Pêra), un encàrrec de la ciutat portuguesa de Guimarães amb motiu de la seva designació com a Capital Europea de la Cultura el 2012. El primer film en 3D de Godard és un assaig filmic trepidant i enginyós que explora diferents possibilitats d'aquesta tecnologia i que li va servir com a camp de proves de cara *Adieu au langage*.

Travaux préparatoires

Treballs preparatoris

JEAN-LUC GODARD, FABRICE ARAGNO, 2012. Suïssa. VOSC. 16'. DCP.

Assajos en 3D per al film *Adieu au langage*.

Adieu au langage (3D)

Adiós al llenguaje (3D)

JEAN-LUC GODARD, 2014. França. VOSC. 70'. DCP.

El film parteix d'una història clàssica que es va tornant complexa mitjançant la intrusió d'aforismes i imatges sorprenents que Godard va pensar per ser exhibides amb la tecnologia 3D. "Una carta pública bonica i enigmàtica, en què el seu creador continua preguntant-se en veu alta pel sentit del món, l'esdevenir de la història i la seva pròpia consciència davant tot això. Més que una pel·lícula, és una autèntica experiència, una invitació a qüestionar tots els nostres prejudicis i totes les nostres expectatives" (Carlos F. Heredero).

Sessió múltiple

Bande-annonce pour le festival de Jihlava

Tràiler del Festival de Jihlava

JEAN-LUC GODARD, 2018. Suïssa. VOSC. 1'. DCP.

Esport publicitari de l'edició 2018 del festival de documentals de Jihlava, a la República Txeca.

Penser avec les mains

Pensar amb les mans

FABRICE ARAGNO, 2018. Suïssa. VOSC. 5'. DCP.

Godard parla de les diferents parts que estructuraren *Le Livre d'image*, un film inspirat per Denis de Rougemont, autor del text *Penser avec les mains*, del 1936, i un dels filòsofs de referència del cineasta.

Poussières Pols

FABRICE ARAGNO, 2020. Suïssa. VOSC. 2'. DCP.

Aragno juxtaposa frases de Godard mentre la càmera escodrinya partícules de pols sobre la vibració i la llum d'un projector.

Le Livre d'image El libro de imágenes

JEAN-LUC GODARD, 2018. Suïssa-França. VOSC. 85'. DCP.

A la manera d'*Histoire(s) du cinéma*, Godard confecciona, mitjançant la reelaboració i la transformació d'imatges i de sons preexistents, aquest assaig filmic entorn de la història del cinema i el present històric dels nostres dies. Reflexions que van des del mateix mètode de creació fins a l'ideal truncat d'una Aràbia feliç, passant per la guerra, l'esperit de les lleis o la funció dels trens en els conflictes bèl·lics, en un collage filmic que esdevé un "remolí d'imatges, alhora juvenil i escèptic, vitalista i filosòfic, combatiu i melancòlic" (Carlos F. Heredero).

 Presentació a càrrec de Fabrice Aragno el dijous 9.

Dijous 9 / 18.00 h
Sala Laya

Diumenge 12 / 20.00 h
Sala Laya

Divendres 10 / 18.00 h
Sala Laya

Sessió doble

Quod Erat Demonstrandum

FABRICE ARAGNO, 2012. Suïssa. VOSC. 26'. DCP.

“No és una pel·lícula «sobre» Jean-Luc Godard. La televisió suïssa em va demanar que realitzés una pel·lícula «sobre» ell, però em va fer vergonya. Estic amb Jean-Luc, treballem junts, així que no volia fer una pel·lícula objectiva sobre ell. Jo no estic «sobre» ell, simplement estic «amb» ell. Així que el vaig anar a veure, li ho vaig explicar i em va proposar que fèssim alguna cosa junts” (Fabrice Aragno).

Film Catastrophe

PAUL GRIVAS, 2018. França. VOSE. 55'. DCP.

Paul Grivas, un dels directors de fotografia de *Film socialisme* (2010), recull, a la manera de Godard, tot l'escenari que va envoltar el rodatge del film: la convivència amb els turistes del creuer, els concerts, els bufets, les activitats a l'aire lliure... Rituals inseparables d'un altre festí de bord, el del consum d'imatges dels mòbils dels passatgers.

 Presentació a càrrec de Fabrice Aragno.

À vendredi, Robinson

Fins divendres, Robinson

MITRA FARAHANI, 2022. Int.: Jean-Luc Godard, Ebrahim Golestan. França. VOSC. 96'. DCP.

Mitra Farahani proposa una relació per correu electrònic, cada divendres, entre el cineasta Jean-Luc Godard i Ebrahim Golestan, l'obra literària i cinematogràfica del qual és la base de la cultura iraniana moderna. La trobada dels dos intel·lectuals rebels en el crepuscle de les seves vides origina una batalla d'egos juganera que es transforma en una meditació íntima i commovedora sobre el llenguatge, la comunicació i la creació artística.

 Presentació a càrrec de Fabrice Aragno el divendres 10.

Todd Solondz. Americana

11

Welcome to the Dollhouse

Happiness

Wiener-Dog

12

Storytelling

Palindromes

13

Dark Horse

Life During Wartime

Todd Solondz és una de les veus més personals i controvertides del recent cinema independent nord-americà. D'ençà que es va donar a conèixer als noranta amb *Bienvenido a la casa de muñecas* i la brutal *Happiness*, se l'ha titllat de salvatge, demolidor, cruel, sòrdid, provocador, pervers, càustic, excèntric, etc.

Lluny de l'artifici formal i amb uns guions fets a mida per ell mateix, Solondz ens parla de les fosques debilitats d'una classe mitjana que està perduda en la seva pròpia incapacitat de ser feliç. I, sí, tots els adjectius que s'han escrit abans podrien definir el seu cinema, però Solondz, ben mirat, del que ens parla és d'una societat trista. I, encara que sembli mentida, els seus personatges estan tractats, moltes vegades, amb la tendresa del marginat, del que no encaixa, del que busca el seu lloc, malgrat que sap que ni el té ni el tindrà mai. Així, a mig camí entre la misantropia i un humanisme vaporós, construeix una filmografia tan conseqüent com esfereïdora, la qual gaudirem amb aquesta retrospectiva que segueix, de nou, amb la seva presència.

Amb la col·laboració de

AMERICANA

Welcome to the Dollhouse

TODD SOLONDZ, 1996. Int.: Heather Matarazzo, Victoria Davis, Christina Brucato, Christina Vidal, Siri Howard. EUA. VOSC. 87'. Arxiu digital.

Dawn és una nena d'onze anys que només desitja que els seus pares l'estimin i ser famosa a l'escola. Però, en realitat, ella és la nena lletja i repel·lent que tothom apallissa físicament i psicològicament. Amb un muntatge rigorós que estructura el relat amb seqüències curtes, i amb uns plans plens d'informació per a l'espectador, Solondz no cau mai en el sentimentalisme fàcil.

Presentació a càrrec de Todd Solondz el dimecres 1 de març.

Happiness

TODD SOLONDZ, 1998. Int.: Jane Adams, Lara Flynn Boyle, Philip Seymour Hoffman, Louise Lasser, Ben Gazzara, Elisabeth Ashley. EUA. VOSC. 139'. 35mm.

Un títol irònic per a un film on hi ha de tot menys felicitat. Es tracta d'una tràgica comèdia coral sobre la incomunicació i les misèries humanes, que tracta temes tan dolorosos com la pederàstia o la violència familiar, entre altres tragèdies, i tal com va escriure *The New York Times*, ho fa amb un ambient d'aplaudiments de telecomèdia. Solondz narra la història amb sobrietat i distància, no s'hi implica gens ni mica.

Wiener-Dog

TODD SOLONDZ, 2016. Int.: Danny DeVito, Ellen Burstyn, Greta Gerwig, Kieran Culkin, Julie Delpy, Keaton Nigel Cooke. EUA. VOSE. 90'. Arxiu Digital.

Un pare d'una família adinerada compra un gos salsitxa al seu fill, el qual es recupera d'una malaltia. Però la manca de sensibilitat envers la nova mascota farà que els problemes augmentin. Per causes del destí, el gos anirà canviant de mans. Todd Solondz desplega la seva mala llet habitual i fa una comèdia sense concessions, atorgant als mosaic de personatges el patetisme habitual del seu cinema.

Dimecres 1 / 20.30 h

Sala Chomón

Dijous 9 / 21.00 h

Sala Laya

Dijous 2 / 18.00 h

Sala Laya

Dimarts 7 / 20.00 h

Sala Chomón

Agraïments:

Divendres 3 / 20.00 h

Sala Chomón

Diumenge 5 / 21.00 h

Sala Chomón

Dijous 9 / 17.00 h

Sala Chomón

Dimecres 8 / 21.00 h

Sala Laya

Diumenge 12 / 18.00 h

Sala Chomón

Storytelling

TODD SOLONDZ, 2001. Int.: Selma Blair, Paul Giamatti, Mark Webber, John Goodman, Leo Fitzpatrick, Robert Wisdom, Julie Hagerty. EUA. VOSE. 87'. 35mm.

Més mesurat que a *Happiness*, però igual d'irònic, Solondz relata aquí dues històries independents presentades amb els epígrafs de "Ficció" i "No-ficció" i ambientades en un institut i una universitat, sempre amb el sexe i la falsa moral com a temes vectors. La banda sonora està composta pel grup Belle and Sebastian. Es va estrenar amb el títol *Cosas que no se olvidan*.

Palindromes

TODD SOLONDZ, 2004. Int.: Matthew Faber, Angela Pietropinto, Bill Buell, Emani Sledge, Ellen Barkin, Valerie Shusterov. EUA. VOSC. 100'

"Solondz segueix posant el dit a les nafres d'una Amèrica putrefacta i fent bocins la família, la religió i la falsa moral. El seu catàleg de friquis (el camioner, els pares de la protagonista, l'adolescent que la deixa embarassada, el psiquiatre, el matrimoni que acull nens amb problemes, etc.) és impressionant, i al seu voltant gira un seguit d'actrius (i un actor) que donen vida a la nena que emblematitza una innocència condemnada a desintegrar-se. Solondz ha fet el seu film rasant-se la butxaca, perquè ningú no vol apostar pel seu cinema. Massa visionari. Canta unes veritats que pocs estan disposats a sentir. És formalment modest, però als seus budells té una ferocitat sarcàstica descomunal. Si *Happiness* us va entusiasmar, no us perdeu *Palindromes*: calça el mateix número de sabata i pega unes puntades que fan sagnar" (Jordi Batlle Caminal).

Dark Horse

TODD SOLONDZ, 2011. Int.: Jordan Gelber, Selma Blair, Christopher Walken, Mia Farrow, Zachary Booth, Donna Murphy. EUA. VOSC. 84'. Arxiu digita.

A *Dark Horse*, Todd Solondz suavitza notòriament els contorns escabrosos de les seves històries que l'han fet cèlebre, però manté el delicat full de ruta que uneix la comèdia i el patetisme, i el focus en els personatges perdedors i marginats, com és el cas del protagonista del film, un home que manté una relació patològica de dependència amb els seus progenitors i que el cineasta descriu amb sarcasme i tendresa alhora.

Life During Wartime

TODD SOLONDZ, 2009. Int.: Allison Janney, Shirley Henderson, Ally Sheedy, Gaby Hoffmann, Michael K. Williams, Michael Lerner. EUA. VOSC. 98'

Solondz repren el claustrofòbic univers familiar de *Happiness*, sense mantenir cap membre del repartiment original, en aquesta seqüela en què, segons el mateix director, fa "una mena d'examen psicològic a un seguit de personatges que pateixen trastorn per estrès posttraumàtic amb l'objectiu de recuperar l'essència d'alguns dels personatges de *Happiness* i recol·locar-los en una altra dimensió, en universos diferents, mitjançant un exercici més reflexiu, més dramàtic".

Divendres 10 / 17.00 h

Sala Chomón

Dimarts 14 / 21.00 h

Sala Laya

Dissabte 11 / 21.00 h

Sala Chomón

Dimecres 15 / 18.00 h

Sala Laya

**Joanna
Hogg.
D'A Festival
Cinema
Barcelona**

Després de passar per l'Escola Nacional de Cinema i Televisió, Joanna Hogg (Londres, 1960) es va dedicar al món del videoclip i de la televisió durant vint anys. Un període vital durant el qual mai no va deixar de desenvolupar idees per a pel·lícules. A quaranta-set anys se li presenta l'ocasió de dirigir el seu primer llargmetratge i deixa anar la seva creativitat fent, en paraules seves, "tot el que a la televisió em deien que no fes". A *Unrelated* (2007) ja mostra l'estil íntim, sense sentimentalismes i estranyament enigmàtic que presenta tota la seva obra. El seu és un cinema subtil i contingut entorn de la complexitat de les relacions humanes –sobretot en l'àmbit de la família i de la parella– i en el qual la cineasta plasma inquietuds i vivències pròpies defugint tota mena de clixés i patrons establerts.

Amb només sis llargmetratges, el prestigi de Hogg ha anat creixent a cada film fins a ser una de les veus més respectades del cinema actual. De la mà del D'A, presentem la pre-estrena del seu darrer film, *The Eternal Daughter*.

16

The Eternal Daughter

Unrelated

Archipelago

17

Exhibition

The Souvenir

18

Caprice

The Souvenir.
Part II

D'A FESTIVAL
CINEMA
BARCELONA

Divendres 24 / 20.00 h

Sala Chomón

The Eternal Daughter

JOANNA HOGG, 2022. Int.: Tilda Swinton, Joseph Mydell, Carly-Sophia Davies, August Joshi, Zinnia Davies-Cooke, Alfie Sankey-Green. Gran Bretanya. VOSC. 96'

Una cineasta i la seva mare passen unes nits a un hotel rural on la mare havia residit de jove. Un film sobre la maternitat, la memòria i la pèrdua, disfressat d'història gòtica de fantasies. Hogg adopta alguns dels tocs estilístics emprats a *The Souvenir: Part II* i s'endinsa en nous territoris sense perdre el seu segell naturalista. Un drama captivador i una paràbola emocional amb moltes vies d'interpretació.

Unrelated

JOANNA HOGG, 2007. Int.: Kathryn Worth, Tom Hiddleston, Mary Roscoe, David Rintoul, Henry Lloyd-Hughes. Gran Bretanya. VOSC. 110'. Arxiu digital.

Una dona amb una relació poc satisfactòria se'n va a la Toscana a passar uns dies d'estiu amb uns amics i les seves famílies. A poc a poc se sent atreta per l'energia dels més joves de la casa i sent una inesperada tensió sexual amb un d'ells. "El primer llargmetratge de Joanna Hogg és tota una declaració d'intencions. La subtilesa del guió, el naturalisme en la direcció d'actors i, sobretot, les decisions de la posada en escena ens diuen molt de la mirada excepcional i contundent de la cineasta britànica" (Andrea Morán).

Archipelago

JOANNA HOGG, 2010. Int.: Tom Hiddleston, Kate Fahy, Christopher Baker, Lydia Leonard, Amy Lloyd, Mike Pender. Gran Bretanya. VOSC. 114'. DCP.

Les tensions d'una família benestant es manifesten durant unes vacances a les illes Scilly –al sud d'Anglaterra, on de petita estiujava Joanna Hogg–, just abans que un dels fills decideixi marxar de voluntari a l'Àfrica. "En el seu segon llargmetratge, Hogg fa més explícita la qualitat pictòrica de les seves imatges i incorpora un grau més elevat d'autoreflexió, no exempta d'ironia, entorn de la manera d'entendre l'art" (Eulàlia Iglesias).

Dissabte 25 / 21.00 h

Sala Chomón

Repetició

el dimarts 4 d'abril

Diuenge 26 / 18.00 h

Sala Chomón

Repetició

el dimecres 5 d'abril

Exhibition

JOANNA HOGG, 2013. Int.: Viv Albertine, Liam Gillick, Tom Hiddleston, Harry Kershaw, Mary Roscoe, Carol McFadden. Gran Bretanya. VOSC. 104'. Arxiu digital.

La *performer* D (Viv Albertine, de la banda de punk The Slits) i l'arquitecte H (l'artista conceptual Liam Gillick) són una parella a punt d'abandonar la casa on han viscut i treballat durant anys. Senten aquest procés com una mena de dol que cadascú passa a la seva manera. Joanna Hogg, el secret millor guardat del cinema britànic actual, s'escapa de les constants de certa tradició realista del seu país per explorar en el seu tercer llargmetratge les relacions afectives que es creen amb els llocs on residim, alhora que reivindicava l'arquitectura moderna també com a forjadora de llars. Atenció al cameo de Tom Hiddleston, protagonista dels seus primers films.

The Souvenir

JOANNA HOGG, 2019. Int.: Honor Swinton Byrne, Tom Burke, Tilda Swinton, Ariane Labed, Richard Ayoade, Jack McMullen. Gran Bretanya. VOSC. 119'

Una estudiant de cinema de classe benestant inicia una relació amorosa amb un toxicòman del mateix cercle social. The Souvenir és la primera part d'un díptic en el qual Joanna Hogg parteix d'experiències pròpies viscudes als anys vuitanta. "El recorregut de la protagonista, puntejat per al·lusions intermitents a la seva evolució com a artista, és un viatge al·lucinador cap a l'interior de si mateixa, cap al descobriment de la seva intimitat i la seva individualitat enteses com a resistència irreductible davant les pressions de la tradició i l'educació, la classe social i el sexe. Una pel·lícula sense cap bri d'autocommiseració, despietada en la seva fragilitat commovedora" (Carlos Losilla).

Dimarts 28 / 20.00 h

Sala Chomón

Repetició

el dijous 6 d'abril

Dimecres 29 / 20.00 h

Sala Chomón

Repetició

el dissabte 8 d'abril

Divendres 31 / 20.00 h
Sala Chomón

Repetició
el diumenge 9 d'abril

Sessió doble

Caprice

JOANNA HOGG, 1986. Int.: Tilda Swinton, Bruce Payne. Gran Bretanya. VOSC. 28'

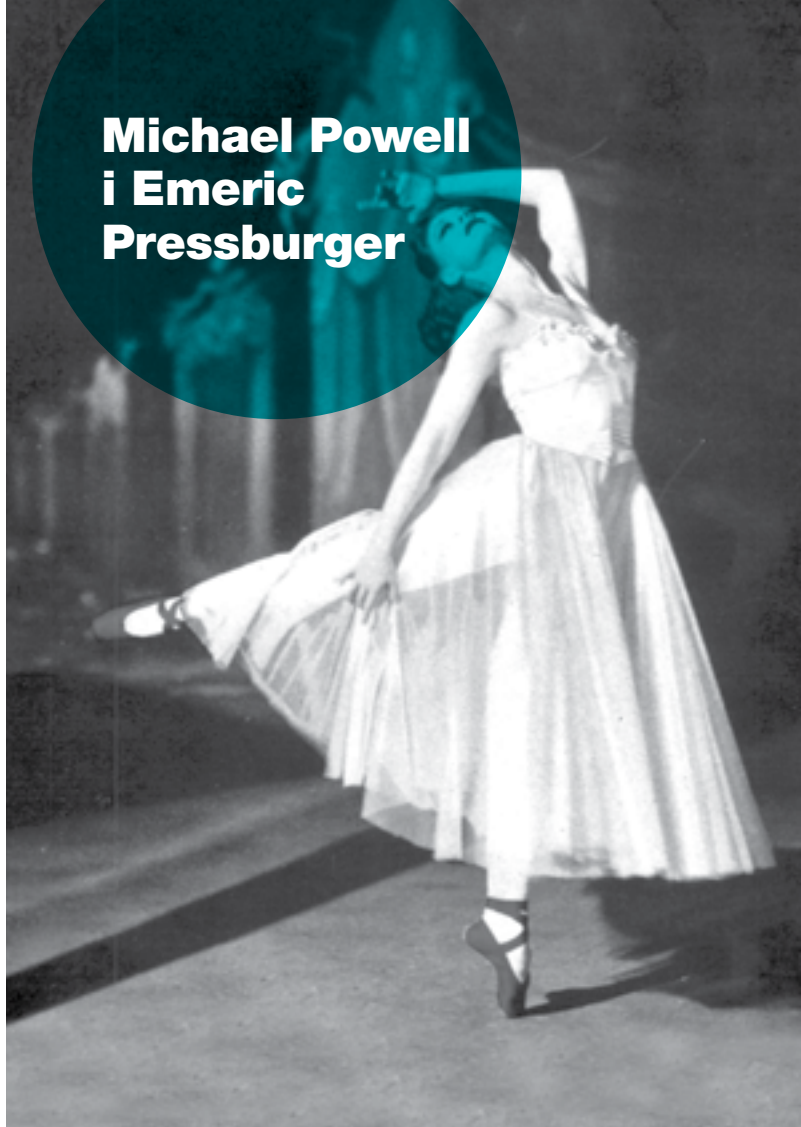
Una noia s'aventura en el món oníric de *Caprice*, la seva revista de moda preferida. L'aleshores desconeguda Tilda Swinton protagonitza el treball de graduació de Joanna Hogg a la National Film and Television School, molt allunyat del minimalisme que definiria la seva carrera. Un curt surrealista que ret homenatge a *The Red Shoes*, de Powell i Pressburger, i reflecteix el glamur de la cultura pop dels vuitanta en una barreja caricaturesca de tocs còmics i postures elegants.

The Souvenir. Part II

JOANNA HOGG, 2021. Int.: Honor Swinton Byrne, Tilda Swinton, Harris Dickinson, Joe Alwyn, Charlie Heaton. Gran Bretanya. VOSC. 107'

La segona entrega del díptic autobiogràfic de Joanna Hogg excel·leix com a seqüela inesperada de *The Souvenir* i, alhora, brilla com a peça autònoma. La directora retroba la Julie (Honor Swinton Byrne) en el moment delicat en què la deixem en la primera part. Però, lluny de recrear-se en la melancolia per la pèrdua amorosa, *The Souvenir: Part II* és un cant de reconexió a la vida que presenta un to més lleuger, lluminós i divertit que la seva predecessora. També funciona en mode més autoconscient, de manera que acaba formant un comentari metacinematogràfic sobre la primera part des d'una perspectiva que l'agermana amb Charlie Kaufman. Impagable com a deliciosa incursió en les interioritats de les escoles de cinema. Va ser escollit el millor film del 2021 per la revista *Sight & Sound*.

Michael Powell i Emeric Pressburger

21

I Know Where I'm Going!

Sé cap on vaig

A Canterbury Tale

Un conte de Canterbury

22

The Life and Death of Colonel Blimp

La vida i la mort del coronel Blimp

A Matter of Life and Death

Una qüestió de vida o mort

23

49th Parallel

Paral·lel 49

Black Narcissus

Narcís negre

24

The Red Shoes

Les sabatilles vermelles

Gone to Earth

25

The Tales of Hoffmann

Els contes de Hoffmann

The Spy in Black

L'espia de negre

Michael Powell i Emeric Pressburger es coneixen el 1938. L'afinitat entre les dues personalitats que acabarien esdevenint el tàndem més singular i creatiu de la història del cinema britànic és instantània, i no triguen a fundar la companyia The Archers, on comparteixen el crèdit de guionista, productor i director dels seus films. Tot i que sembla que el concepte visual i la direcció aaven a càrrec de Powell mentre que Pressburger s'ocupava d'escriure les històries, de la producció i de col·laborar en el muntatge i en l'ús de la música.

En un període procliu al cinema realista i en blanc i negre, esdevenen uns autèntics iconoclastes del setè art amb un cinema lúdic i fantàstic, carregat d'idees, i amb un concepte visual tan poderós com antinaturalista que els permet experimentar amb l'ús del color i donar curs al seu esperit profundament romàntic, surrealista en els fons i exuberant en la forma.

La seva obra, no prou valorada a la seva època, ha estat reivindicada per cineastes com Tavernier o Scorsese, el qual afirma que "l'experiència d'emoció i de misteri que s'obté dels seus films s'aprofundeix en cada visionament".

I Know Where I'm Going! Sé cap on vaig

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1945. Int.: Wendy Hiller, Roger Livesey, Pamela Brown, George Carney. Gran Bretanya. VOSC. 92'. DCP.

Una secretària ambiciosa accepta casar-se amb el cap de l'empresa fins que s'enamora d'un oficial de la marina. "*I Know Where I'm Going!* és un apropament més senzill a la particular filosofia antimaterialista que aleshores obsessionava Powell i Pressburger. La seva accessibilitat no només es fonamentava en el tàmis de l'idealisme per mitjà del filtre de la comèdia romàntica, sinó en la seva estructura de faula moral" (Llorenç Esteve).

A Canterbury Tale Un conte de Canterbury

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1944. Int.: Eric Portman, Sheila Sim, Dennis Price, John Sweet. Gran Bretanya. VOSC. 124'. 35mm.

Un militar americà que va camí de Canterbury per trobar-se amb un amic arriba per error a un petit poblet on decideix quedar-se per intentar buscar un home misteriós que tira cola a les noies. Rodada durant la Segona Guerra Mundial i inspirada pel gènere pastoral i per la idea de peregrinació del clàssic literari que dona títol al film, és una producció patriòtica centrada en la pèrdua de valors humans que estaven en joc durant el conflicte. "La importància d'aquest film radica en el fet que establirà la que serà l'estructura favorita de Powell i Pressburger, el doble itinerari extern-intern d'uns personatges amb necessitat de retrobar-se a ells mateixos o, millor dit, amb la seva identitat" (Llorenç Esteve).

Dimarts 7 / 21.00 h
Sala Laya

Dimarts 21 / 20.00 h
Sala Chomón

Dimecres 8 / 18.00 h
Sala Laya

Diumenge 12 / 21.00 h
Sala Chomón

Dijous 9 / 18.00 h

Sala Laya

Divendres 17 / 20.00 h

Sala Chomón

Dimecres 15 / 21.00 h

Sala Laya

Diumenge 19 / 18.00 h

Sala Chomón

The Life and Death of Colonel Blimp

La vida i la mort del coronel Blimp

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1943. Int.: Anton Walbrook, Roger Livesey, Deborah Kerr, Roland Culver. Gran Bretanya. VOSC. 163'. DCP.

Reconstrucció, en clau una mica satírica, de la vida d'un oficial britànic al llarg de quaranta anys de la història anglesa. L'acció se situa a principis de segle, entre la guerra dels britànics contra els bòers a Sud-àfrica i la Primera Guerra Mundial. De fons gens bel·ligerant, no va ser ben rebuda en el seu moment, quan havia esclatat la Segona Guerra Mundial. Segons Powell, Churchill l'hauria prohibit si hagués pogut.

A Matter of Life and Death

Una qüestió de vida o mort

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1946. Int.: David Niven, Kim Hunter, Raymond Massey, Roger Livesey. Gran Bretanya. VOSC. 104'. DCP.

Una fantasia d'una força onírica delirant que, amb serenitat i convicció, postula el triomf de l'amor i el romanticisme per damunt de les barreres de l'espai i el temps, tant si són terrenals com celestials. Una proposta inclassificable, única i realment antològica. "Les vívides imatges d'aquest monument al poder del Technicolor i l'estil cineliterari desplegat per un equip en el cim de la seva creativitat expressen la intricada visió del món del film" (James Healy).

49th Parallel Paral·lel 49

MICHAEL POWELL, 1941. Int.: Anton Walbrook, Eric Portman, Leslie Howard, Laurence Olivier, Raymond Massey. Gran Bretanya-Canadà. VOSC. 122'. 35mm.

Un grup de soldats nazis intenten arribar als Estats Units després de sobreviure a l'enfonsament del seu vaixell, a les costes de Canadà, en plena Segona Guerra Mundial. En la seva tercera col·laboració Powell i Pressburger van ser contractats pel Ministeri d'Informació per realitzar aquest film de propaganda amb l'objectiu d'influir en l'entrada a la guerra dels Estats Units, neutrals aleshores. El film es va convertir en l'èxit més gran del cinema britànic en sòl americà i li va reportar a Emeric Pressburger l'Oscar al millor guió. Es va estrenar amb el títol *Los invasores*.

Black Narcissus Narcís negre

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1947. Int.: Deborah Kerr, Sabu, David Farrar, Kathleen Byron, Jean Simmons. Gran Bretanya. VOSC. 100'. DCP.

Les vivències d'un grup de monges occidentals que des d'un antic temple pagà de l'Himàlaia intenten estendre la religió catòlica. "Dramàticament absorbent, en un conflicte que agermana Sigmund Freud amb D. H. Lawrence, és també visualment extraordinària: del primer a l'últim fotograma es va rodar íntegrament en estudi, en un *tour de force* tècnic i artístic no superat, i tant la fotografia de Jack Cardiff com l'escenografia de Kathleen Byron van merèixer l'Oscar" (José Luis Guarner).

Dijous 16 / 17.00 h

Sala Chomón

Dissabte 25 / 20.00 h

Sala Laya

Dissabte 18 / 18.00 h

Sala Chomón

Dijous 23 / 17.00 h

Sala Chomón

Dissabte 18 / 21.00 h

Sala Chomón

Divendres 24 / 17.00 h

Sala Chomón

Diumenge 19 / 21.00 h

Sala Chomón

Dimarts 21 / 21.00 h

Sala Laya

The Red Shoes *Les sabatilles vermelles*

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1948. Int.: Marius Goring, Anton Walbrook, Moira Shearer, Leonide Massine. Gran Bretanya. VOSC. 133'. DCP.

Un dels clàssics indiscutibles del cinema musical anglès i un dels més grans èxits comercials de Powell i Pressburger. El títol prové del conte d'Andersen en què una ballarina de ballet clàssic haurà d'escollir entre l'amor i l'art. Powell treu el màxim partit de la posada en escena i de recursos cinematogràfics com el color i el muntatge a més de regalar-nos unes imatges que encaixen com mai amb el sentit i el ritme de l'oscaritzada música de Brian Easdale.

Gone to Earth

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1950. Int.: Jennifer Jones, David Farrar, Cyril Cusack, Sybil Thorndike. Gran Bretanya-EUA. VOSC. 110'. 35mm.

Una noia gitana que viu al camp i cuida d'una guineu és l'objecte de desig de dos homes: un ministre baptista que li ofereix un amor espiritual i un caçador sense escrúpols molt passional. Com a *Black Narcissus*, el conflicte d'una dona que buscant l'amor perfecte es debat entre l'ordre i la passió dinamitza l'acció d'un film de substrat aparentment realista però amb pinzellades fantàstiques. Es va estrenar amb el títol *Corazón salvaje*.

The Tales of Hoffmann

Los cuentos de Hoffmann

MICHAEL POWELL, EMERIC PRESSBURGER, 1951. Int.: Moira Shearer, Robert Rousenville, Robert Helpmann. Gran Bretanya. VOSE. 133'. Arxiu digital.

Adaptació al cinema de l'òpera d'Offenbach que narra les desil·lusions amoroses del jove Hoffmann, el qual recorda la seva trista experiència amb tres dones –els tres actes del film– mentre n'espera una altra. “*The Tales of Hoffmann* es converteix en un testimoni de les ja deteriorades relacions entre el tàndem de directors i els mitjans de producció, en una mirada trista en què l'aparent ingenuïtat d'una òpera musical amaga una reflexió amarga sobre la creació i el paper de l'artista al món” (Llorenç Esteve).

The Spy in Black *L'espia de negre*

MICHAEL POWELL, 1939. Int.: Conrad Veidt, Sebastian Shaw, Valerie Hobson, Marius Goring, Hay Petrie. Gran Bretanya. VOSC. 90'. 35mm.

Un comandant alemany de submarins és enviat a les illes Òrcades (Escòcia) amb la missió de destruir una flota britànica. El film que va iniciar la col·laboració entre Powell i el guionista d'origen hongarès Emeric Pressburger és aquesta producció d'Alexander Korda per a London Films. Una incursió en el cinema d'espies amb transons bèl·lic que combina amb encert suspenses i humor, i posa el focus en els personatges enlloc de fer-ho en l'acció tal com era habitual.

Dimarts 28 / 18.00 h

Sala Laya

Divendres 31 / 21.00 h

Sala Laya

Dimecres 29 / 21.00 h

Sala Laya

Divendres 31 / 17.00 h

Sala Chomón

Carmelo Bene

“No es tracta únicament de no representar, cal no comunicar” deia Carmelo Bene (1937-2002). Aquest desafiament es va reflectir en cinc films, realitzats pel *diable del teatre italià* entre els anys 1968 i 1973.

Bene va voler pensar el cinema *en competició* amb la realitat i la seva representació realista amb la mateixa convicció amb la qual en el teatre havia fet de l'espectacle *l'antagonista* de l'actor a l'escena. Per això, va jugar amb les promeses de sentit i mimesi del relat clàssic alhora que va impugnar totes les seves regles. Fins i tot la mateixa idea de vida que sustenta la relació realista, convençut que si el cinema es pot negar a representar la vida és perquè pot ser ell mateix una altra vida.

Una ocasió única de conèixer el treball d'un autor controvertit que va voler recordar que l'art no es pot limitar a ser *inútil* sinó que ha de ser *impossible* perquè la impossibilitat és l'única experiència artística. En les seves pel·lícules l'actor va aconseguir portar al cinema la força no representativa del seu teatre i posar la imatge cinematogràfica en diàleg amb totes les experimentacions estètiques que permet l'art.

Annalisa Mirizio

28

Capricci
Capritx

29

Don Giovanni

Nostra signora
dei turchi

Nostra senyora
dels turcs

30

Salomè

Un Amleto
di meno

Un Hamlet menys

La retrospectiva s'organitza en correspondència amb el cicle que li dedica la Facultat de Filologia i Comunicació de la Universitat de Barcelona.

Amb la col·laboració de

CSG - Cattedra
di Studi
italiani

III
Italiano
di Cultura

UNIVERSITÀ
CARMELO
BENE

UNIVERSITÀ
di
BARCELONA

Dimecres 22 / 18.00 h
Sala Laya

Dissabte 25 / 18.00 h
Sala Chomón

Capricci Capritx

CARMELO BENE, 1969. Int.: Carmelo Bene, Anne Wiazemsky, Giovanni Davoli. Itàlia. VOSC. 89'. 35mm.

Després de *Nostra signora dei turchi*, Carmelo Bene continua amb les seves reflexions entorn del sublim i el kitsch, l'erotisme i la mort, però, a diferència del seu primer film –pictòric i gaudible–, en aquesta ocasió repta l'espectador amb diverses “trames” inconexes en les quals hi ha referències a la *Història del cavaller Des Grieux i de Manon Lescaut*, l'anònim isabelí *Arden de Feversham*, la posada en escena d'un seguit d'accidents de cotxe produïts per la voluntat suïcida –en referència irònica a *Week-end*, de Godard– o la veu en off del mateix Bene recitant fragments d'un assaig de Roland Barthes sobre receptes de cuina de la revista francesa *Elle*. Un film en què cada seqüència destrueix l'anterior i impedeix qualsevol interpretació. “*Capricci*, a diferència de *Nostra signora dei turchi*, és el no-res total en l'art, en la vida, en l'amor, en la passió. Tot és fals. En els meus films no s'ha de creure en els personatges ni en res. Per mi la comunicació és una corrupció. No vull que els meus films comuniquin res, sigui el que sigui” (Carmelo Bene).

📖 Presentació a càrrec de Dario Marchiori (Universitat de Lyon 2) i de Annalisa Mirizio (UB) el dimecres 22.

Don Giovanni

CARMELO BENE, 1970. Int.: Carmelo Bene, Lydia Mancinelli, Gea Marotta, Vittorio Bodini, Mauro Contini, John Francis Lane (veu). Itàlia. VOSC. 90'. 35mm.

“L'adaptació de *Le plus bel amour de Don Juan*, de Jules-Amédée Barbey d'Aureville, marca el final del primer període cinematogràfic de Bene. Provoca l'escàndol mallarmè i proposa una síntesi de totes les recerques que va fer en tots els mitjans d'expressió que va experimentar. Amb *Don Giovanni*, Bene desvela els secrets de la seva poètica: renuncia als models clàssics, violenta el personatge i n'atura el seu desenvolupament normal, rebutja la «consumibilitat» de l'objecte artístic i no intenta recórrer a cap terreny de la cultura passada” (Francesco Bolzoni). “No parlem de cinema. Jo no faig pel·lícules, faig òpera. Jo no escric, canto. No es tracta de fer cinema, sinó de fer art. I això és el que importa. I art vol dir exigir-se un mateix, continuament” (Carmelo Bene).

Nostra signora dei turchi

Nostra senyora dels turcs

CARMELO BENE, 1968. Int.: Carmelo Bene, Lydia Mancinelli, Ornella Ferrari, Anita Masini, Salvatore Siniscalchi, Vincenzo Musso. Itàlia. VOSC. 124'. 35mm.

Carmelo Bene adapta la seva pròpia novel·la i li dona un tractament teatral. En la seva *opera prima* aplica al setè art el mètode que l'havia consagrat com una de les figures més destacades del teatre modern. Records, visions i obsessions d'un escriptor de la Pulla, una autobiografia barroca temporal, en què la imatge duplica continuament els cossos i la història. El curtcircuit cultural que provoquen les pel·lícules de Bene ho envaeix tot, des de la religió fins a les regles de la convivència humana: tot està per contradir i per suspendre, privant l'espectador de qualsevol certesa, obligant-lo a enfrontar-se a la llibertat de la mirada, del relat i del sentit.

Dimecres 22 / 21.00 h
Sala Laya

Diumenge 26 / 20.00 h
Sala Laya

Dijous 23 / 18.00 h
Sala Laya

Dimarts 28 / 20.00 h
Sala Chomón

Dijous 23 / 21.00 h

Sala Laya

Dimecres 29 / 18.00 h

Sala Laya

Divendres 24 / 21.00 h

Sala Laya

Dijous 30 / 17.00 h

Sala Chomón

Salomè

CARMELO BENE, 1972. Int.: Veruschka, Donayle Luna, Lydia Mancinelli, Alfiero Vincenti, Carmelo Bene, Piero Vida, Giovanni Davoli. Itàlia. VOSC. 76'. 35mm.

Adaptació lliure de la peça homònima d'Oscar Wilde en la qual "la poesia es transmuta en un remolí d'imatges turmentades en un espai circular lacerat contínuament per llums fluorescents, collages agosarats dignes de les més arriscades experiències *pop art* i la música de Strauss. També canvia la significació dels personatges, eixos d'un conflicte que neix de la col·lisió de dos mons: la incapacitat d'Herodes per sortir d'una societat arcaica i accedir a una altra de nova que vol atorgar a l'home una dimensió «divina», representada per Joan Baptista" (José Luis Guarner).

Un Amleto di meno *Un Hamlet menys*

CARMELO BENE, 1973. Int.: Carmelo Bene, Luciana Cante, Sergio Di Giulio, Franco Leo, Lydia Mancinelli. Itàlia. VOSC. 70'. 35mm.

"El cineasta s'inspira en el text de Jules Laforgue sobre Hamlet *Moralités légendaires*, en què l'autor buida personatges mítics de valors mitificadors i idealitzacions per transformar les seves accions en banals i quotidianes. Bene es fa seu el concepte i li aporta significats nous. Per Bene, la relectura del text shakespearà avui no pot ser més que una descontextualització de la cèlebre tragèdia que resol en el drama d'una màscara teatral condemnada a un paper etern i idèntic. *Un Amleto di meno* és la lluita del personatge amb ell mateix, amb el paper que la tradició literària li ha creat; és l'ansia de llibertat envers la descodificació, és la desesperació de la presó de la paraula escrita" (Vittorio Giacci).

La Inesperada

33

Nest
Niu

Scala

34

Nous, éstudians!
Nosaltres, estudiants!

Maryam Tafakory.
Curtmetratges
i conversa:

35

Sessió
Sumiko Haneda

Kodai no bi
La bellesa
de les antiguitats

Usuzumi
no sakura
El cirerer
de flors grises

LA INESPERADA
FESTIVAL DE CINE

Amb la col·laboració de

El festival de cinema La Inesperada, focalitzat en la no-ficció, celebra la seva tercera edició presentant quatre sessions a la Filmoteca de Catalunya. Entenent les pràctiques de no-ficció com un territori lliure i ampli, el festival ofereix un ventall formal en què tenen cabuda des del cinema fins a les arts visuals.

Enfront de l'allau de continguts audiovisuals presents, La Inesperada proposa un festival abastable, concís i on cada sessió és una experiència curosament programada. Pràcticament la totalitat de les obres són inèdites a Catalunya i han tingut un excel·lent reconeixement internacional. Apropem corrents cinematogràfics que volen pel món presentant autors independents de països com la República Centreafricana o Tailàndia i recuperem títols d'altres èpoques, tresors amagats i oblidats pel pas del temps. (Núria Giménez Lorang, Miquel Martí Freixas).

CC BY-NC-SA
Catalunya
Film Festival

Sessió doble

Nest Niu

HLYNUR PÁLMASSON, 2022. Int.: Ída Mekkin Hlynisdóttir, Grímur Hlynsson, borgils Hlynsson. Islàndia-Dinamarca. VOSC. 22'. Arxiu digital.

El prestigiós cineasta islandès Hlynur Pálmasson (*Winter Brothers*, 2017; *Godland*, 2022) deixa de banda les produccions de la indústria per crear un film domèstic amb els seus tres fills. La construcció d'una caseta dalt d'un arbre, enfront d'un paisatge espectacular, oferirà l'oportunitat de rodar plegats. El testimoni cinematogràfic passa a mans de les noves generacions com un alè d'esperança. El cinema no mor. Neix una vegada i una altra, reescrivint la seva màgia original.

Scala

ANANTA THITANAT, 2022. Tailàndia. VOSC. 65'. DCP.

El cinema Scala, una històrica i majestuosa sala de Bangkok, desapareix. La cineasta tailandesa Ananta Thitanat en filma el desmantellament a càrrec dels mateixos treballadors abans que esdevingui un centre comercial. Entre converses i nostàlgia, emergiran els records d'infància. La seva família, vinculada al món de l'exhibició, vivia dins les sales de cinema. Els seus llençols eren les cortines del teló. Deambulant amb la càmera aconseguirà capturar l'alè d'una era moribunda.

 Presentació a càrrec de l'equip de *La Inesperadas* el dimecres 1.

Dimecres 1 / 20.00 h

Sala Laya

Divendres 3 / 21.30 h

Sala Laya

Dijous 2 / 21.00 h
Sala Laya

Dissabte 4 / 20.00 h
Sala Laya

Recomanada per
Cinema en curs.

Divendres 3 / 18.00 h
Sala Laya

DONES

Nous, étudiants! *Nosotros, estudiantes!*

RAFIKI FARIALA, 2022. República Centrafricana-República Democrática del Congo-França. VOSE. 82'. DCP.

Com tots els universitaris del món, Rafiki i tres amics més viuen uns anys d'estudis intensos. Amors, classes, vicissituds, descobriments. Ballar i cantar. Però la seva realitat és la de l'Àfrica central. Una quotidianitat d'economia al límit en un país humil on la corrupció els envolta arreu. Els seus anhels de progrés toparan amb unes dificultats escarpades de les quals l'ull de la càmera serà un narrador tan proper com esbalaïdor.

👤 **Presentació a càrrec de l'equip de La Inesperada.**

Maryam Tafakory. Curtmetratges i conversa

L'artista i cineasta iraniana Maryam Tafakory (Shiraz, 1987) s'ha distingit en el camp cinematogràfic pels seus curtsmetratges assagístics de profundes ramificacions: una fusió de poesia, etnografia, collage i performance, un treball d'orfebreria en cada fotograma i en cada paraula, per desvelar i reflexionar al voltant d'allò que és invisible en la societat, la religió o les imatges del seu país. La seva obra ha estat mostrada i premiada arreu del món.

👤 **La sessió constarà de sis curtsmetratges i anirà acompanyada d'una conversa amb la traductora i activista iraniana Ryma Sheermohammadi.**

Sumiko Haneda

L'obra de la cineasta japonesa Sumiko Haneda (Dalian, 1926) està sent recuperada internacionalment els darrers anys. Focalitzada en el camp documental, és una directora pionera al seu país en una època en què l'accés a la direcció de films era un fet més que excepcional per a una dona. La seva trajectòria va estar vinculada inicialment a la històrica productora Iwanami i, posteriorment, va prosseguir com a cineasta independent. El seu territori cinematogràfic és prolífic, amb films relacionats amb la naturalesa o amb les arts i les tradicions japoneses o l'àmbit social.

Kodai no bi

La bellesa de les antiguitats

SUMIKO HANEDA, 1958. Japó. VOSC. 22'. 16mm.

Pel·lícula que documenta els tresors artístics antics i clàssics de Japó, centrant-se en la col·lecció d'art del Museu Nacional de Tòquio de les primeres èpoques de la (pre)història del Japó, incloent-hi la ceràmica i les vistoses figures de terracota conegudes com a *haniwa*.

Usuzumi no sakura

El cirerer de flors grises

SUMIKO HANEDA, 1977. Japó. VOSC. 42'. 16mm.

En la seva maduresa, la cineasta Sumiko Haneda va començar a produir pel·lícules de manera independent. El seu primer treball va ser *El cirerer de flors grises*, inspirant-se en un cirerer de 1.300 anys que va descobrir per atzar. El film va convertir-se en un acte de recerca sobre ella mateixa.

👤 **Conversa amb dos investigadors responsables, en bona part, de la recuperació de la seva obra: Marcos Pablo Centeno i Irene González-López.**

Dissabte 4 / 18.00 h
Sala Chomón

Diumenge 5 / 20.00 h
Sala Laya

Amb el suport de:

Projecte I+D El boom cultural japonés y surcoreano en España: aspectos culturales, políticos y socioeconómicos PID2021-122897NB-I00 financiat per MCIN/AEI /10.13039/501100011033 / FEDER, UE.

Elles
tenien la
paraula.

Dones guionistes al Hollywood silent

FRANCES MARION

Just Around the Corner

Just a la cantonada

FRANCES MARION, 1921. Int.: Margaret Seddon, Lewis Sargent, Sigrid Holmquist, Eddie Phillips, Fred Thomson. EUA. Muda, amb rètols en català. 70'. DCP.

Una vídua d'origen humil vol que els seus dos fills – una noia i un noi– tinguin una vida estable i amb parella. Aquesta preocupació farà que se li agreugin els problemes cardíacs que pateix. El segon dels tres films que va dirigir la també guionista Frances Marion trasllada a la pantalla un relat curt de la seva gran amiga Fannie Hurst, a la qual adaptaria en diverses ocasions. La guionista i l'escriptora més ben pagades d'Amèrica coincidien en l'elaboració d'obres destinades al públic femení que solien tenir com a protagonistes dones de classe treballadora preocupades per les relacions romàntiques i les necessitats econòmiques.

♪ *Acompanyament musical en directe a càrrec d'Anahit Simonian.*

Lazybones *El tumbón*

FRANK BORZAGE, 1925. Int.: Buck Jones, Madge Bellamy, ZaSu Pitts, Leslie Fenton, Jane Novak, Virginia Marshall. EUA. Muda, amb rètols en castellà. 80'. DCP.

“Un home deixa passar de llarg insensiblement l'amor amb una tendresa i un dolor agut que només té equivalent en Mizoguchi. L'aire que es respira en les grans pel·lícules de Borzage és extraordinàriament pur, de llibertat, de poesia” (Dominique Rabourdin). Frances Marion, autora dels millors guions de l'etapa muda de Borzage (*Lazybones*; *Humoresque*; *Secrets*), diu del cineasta: “Tenia un sentit innat de la dramaturgia, una comprensió profunda i sensible de les inclinacions humanes, així com una actitud càlida i amistosa envers totes les persones amb qui tractava.”

♪ *Acompanyament musical a càrrec de J.M. Baldomà.*

Visibilitzem el patrimoni cinematogràfic català

Sessió doble

Circles

RICARD BOFILL, 1966. Int.: Serena Vergano, Salvador Clotas, Romy. Catalunya. VE. 23'. DCP.

Aquest curt de l'arquitecte Bofill és la peça més experimental de l'Escola de Barcelona. Inicialment havia de formar part d'un film d'episodis amb Jacint Esteva, Joaquim Jordà i Pere Portabella (“Dante no és única-ment severo”), però es va exhibir com a peça individual. “La primera premissa de Bofill fou que tot es desenvolupés en un espai en blanc, en una superfície blanca que havia de ser un cub” (Joan Amorós, director de fotografia).

Los felices 60

JAIME CAMINO, 1963. Int.: Jacques Doniol-Vaizroce, Yelena Samarina, Daniel Martin, Germán Cobos, Eulàlia Soldevila, Xavier Regas. Catalunya. VE. 100'. DCP.

En el transcurs d'un estiu a Cadaqués una dona burgesa intenta omplir el seu buit interior a través d'una aventura extramatrimonial. Influit per la comunicació d'Antonioni i la presència del fundador dels Cahiers du Cinéma com a protagonista, el film va ser un avançament de l'Escola de Barcelona, amb Carles Duran, Joaquim Jordà o Annie Settimo a l'equip, però també el bateig d'una dècada que, ja als seus inicis, es prometia feliç malgrat les seves contradiccions. Una cançó de Raimon, unes pinzellades de l'humor de Capri i el retrat sociològic d'aquella Costa Brava transformada urbanísticament a cop de “pells cremades”, també es sumen a la festa.

🕒 *Presentació a càrrec de Teo Camino el dimarts 21.*

Sessió gratuïta.

Visionat en línia, a partir del 8 de març i durant un mes, de Lecciones de cinematografía (1956) i A tiro limpio (1963), de Paco Pérez Dolz.

Història
permanent
del cinema
català

Dimarts 21 / 18.00 h
Sala Laya

Divendres 24 / 18.00 h
Sala Laya

Dijous 2 / 17.00 h

Sala Chomón

Diuenge 5 / 18.00 h

Sala Chomón

eya

Dijous 16 / 21.00 h

Sala Laya

Divendres 17 / 17.00 h

Sala Chomón

Sessions especials

Homenatge a Pau Casals

Enguany fa mig segle de la mort de Pau Casals (el Vendrell, 1876 – San Juan, Puerto Rico, 1973). Recordem el músic català més universal amb un documental realitzat amb motiu d'aquesta commemoració i una taula rodona amb experts sobre la seva figura.

L'Orquestra Pau Casals. Excel·lència musical i compromís social

FUNDACIÓ PAU CASALS, 2023. Catalunya. VOSC. 35'. DCP.

Aquest documental relata l'excel·lent trajectòria humana i musical de l'Orquestra Pau Casals, iniciada el 1920 i interrompuda tràgicament per la Guerra Civil Espanyola, i ofereix una visió de Casals com a director d'orquestra i actor social.

👤 Taula rodona amb Jordi Pardo (director general de la Fundació Pau Casals), Joan Manuel Tresserras (professor de Comunicació de la UAB i exconseller de Cultura), Pepe Reche (Musicòleg i divulgador musical) i Tona Montserrat (Historiadora i músic)

Fantasmagories del desig

Joan Pijuan, especialista en Psicologia clínica i coordinador del cicle "Clínica psicoanalítica i cinema" analitza el film des del punt de vista d'aquesta disciplina.

Vor El lladre

PÀVEL TXUKHRAI, 1997. Int.: Vladimir Maslov, Iekaterina Rednikova, Mixa Filipxuk, Dima Txigarev. Rússia-França. VOSC. 97'

Sovint la idealització és la resposta humana a la pèrdua i la vivència catastròfica. Al film de Pàvel Txukhrai (1997) la veiem en la posició de la mare, en el record del pare mort i en la figura subrogada paterna disfressada que, alhora, és la metàfora russa amb la figura de Stalin.

👤 Presentació a càrrec de Joan Pijuan el dijous 16.

Dimarts 14 / 18.00 h
Sala Laya

Dijous 16 / 18.00 h
Sala Laya

Dimercres 22 / 20.00 h
Sala Chomón

Dijous 16 / 20.00 h

Sala Chomón

Diumenge 19 / 18.00 h

Sala Laya

Jaume Figueras, Gaudí d'Honor

Jaume Figueras ha estat un gran divulgador del cinema: com a publicista i com a exhibidor, darrere Mr. Belvedere, a la ràdio o a la televisió. Acaba de rebre un Gaudí d'Honor per "la seva visió lliure i apassionada com a programador i per la seva contribució a generar vocacions cinematogràfiques a casa nostra". Ens sumem a l'homenatge des de la petita fàbrica de somnis que és una filmoteca i amb la complicitat de persones molt properes al món d'en Jaume.

The Marrying Kind *El gènere matrimonial*

GEORGE CUKOR, 1952. Int.: Judy Holliday, Aldo Ray, Madge Kennedy, Sheila Bond, John Alexander, Rex Williams, Peggy Cass. EUA. VOSC. 92'. 16mm.

"*Chica para matrimonio*, una de les pel·lícules menys valorades de Cukor, obria els ulls sobre la relació d'una parella com jo no hauria intuït mai (...). Quan un sacerdot tan progressista com cinèfil al·ludia a la influència del cinema en les nostres vides, en les homilies de l'església dels escolapis del meu barri, sempre vaig pensar que ell també havia vist *Chica para matrimonio*, que s'havia estrenat amb aquest llançament publicitari: «Dos mesos de festeig, dues setmanes de lluna de mel, dos anys de pau conjugal... i després la guerra!» (Jaume Figueras).

👤 *Presentació a càrrec de Jaume Figueras, Marta Esteban, Àlex Gorina i Elisenda Nadal el dijous 16.*

Acadèmia del
Cinema Català

Basilio Martín Patino vist per Javier Tolentino

Basilio Martín Patino va ser determinant en l'educació cinèfila del conegut locutor radiofònic d'El séptimo vicio (Radio 3), Javier Tolentino, el qual li ha dedicat el llibre *Basilio Martín Patino*, editat per Càtedra,

La seducció del caos

BASILIO MARTÍN PATINO, 1990. Int.: Adolfo Marsillach, Kiti Mánver, Rosalía Dans, Fany Rubio, Lidia de Miguel, Juan Genovés, María Galiana. Espanya. VE. 96'

Un filòsof és detingut com a sospitós principal de l'assassinat de la seva esposa i l'amant d'aquesta. A la recerca d'un nou llenguatge televisiu, el film és una reflexió sobre les aparences i juga amb la confusió entre ficció i realitat. Va guanyar el Premi FIPA d'Or com a millor producció de ficció al Festival de Cannes.

👤 *Presentació del llibre Basilio Martín Patino a càrrec de Javier Tolentino.*

Homenatge a Agustí Villaronga

La mort del cineasta mallorquí Agustí Villaronga va colpejar amb força el cor del cinema català el 22 de gener del 2023, el mateix dia que es lliuraven els Premis Gaudí. Recordem a aquest cineasta que va apropar els seus films a un univers ombrívol en els quals coincidien els temes de la infància, la violència o la mort.

El testament de la Rosa

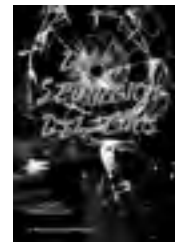
AGUSTÍ VILLARONGA, 2015. Catalunya. VC. 46'

El juny del 2013 li van detectar un càncer a l'actriu Rosa Novell. Lluitant contra la malaltia, el tractament va afectar-li el nervi òptic i es va quedar cega. Entre els seus treballs pendents hi havia la versió catalana d'una obra de teatre sobre la Verge: *El testament de Maria*. Una aproximació a aquesta obra va acabar convertint-se en el seu propi testament.

👤 *Torn obert d'intervencions dels assistents a l'acte.*

Dijous 30 / 18.00 h

Sala Laya

Dijous 30 / 20.00 h

Sala Chomón

Dies curts

Ramon Balcells

Deutor confès del virtuosisme formal de Pere Portabella, el cineasta barceloní Ramon Balcells (1992) troba en el format curt una possibilitat de concreció narrativa i un terreny fèrtil per a l'experimentació visual, la filmació de la quotidianitat i l'expressió de l'estranyesa.

El cinema de Balcells es concep en dos temps, sovint allunyats entre si: la captació de les imatges, solitària i pacient, en un primer temps; i el muntatge i constant remuntatge del material filmat, en un segon temps. És a la sala de muntatge, en aquest treball meticulós amb les imatges, on les formes i els motius retratats pel cineasta s'alliberen de les constriccions narratives inicials per conformar espais de desconcert i sentiments d'absència, pèrdua o buidor.

Silencis que enregistren sons, figures humanes que esdevenen ombres, paisatges que flirtegen amb l'abstracció... Les imatges, repesades i reconfigurades amb el pas del temps, es posen en tensió i despleguen l'univers fosc i tendre de l'autor.

Sessió de curtmetratges

RAMON BALCELLS, 2013-2021. Catalunya. VC. 49'. Arxiu digital.

El vació (2013, 13'); *Transilvania* (2014, 9'); *Extrema llum* (2014, 9'); *Picnic* (2020, 11'); *Corto* (2021, 7').

↑ *Amb la presència de Ramon Balcells.*

Programació

De gener a juny,
el penúltim
divendres de
cada mes.

Amb la col·laboració de

Divendres 17 / 19.00 h
Sala Laya

Exposició

Manoel de Oliveira, fotògraf

Últimes setmanes per visitar l'exposició de l'obra fotogràfica de Manoel de Oliveira. Les seves fotografies d'aquella època, en diàleg amb el constructivisme i l'estètica experimental de la Bauhaus, comparteixen l'esperit modern que va inspirar les seves primeres obres. Exposició comissariada per António Preto i coproduïda amb la Fundação de Serralves.

Fins al 19 de març de 2023.

Oliveira vist per... Mònica Roselló i Jordi Guillumet

Per tancar el cicle de visites a l'exposició 'Manoel de Oliveira, fotògraf', la parella de fotògrafs Mònica Roselló i Jordi Guillumet ens oferiran una nova mirada a l'exposició a partir de la seva experiència i pràctica fotogràfica.

Activitat gratuïta. Aforament limitat.

Inscripció prèvia: filmoteca.taquilla@gencat.cat

Contacontes

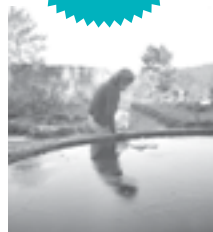
L'exposició de fotografies de Manuel d'Oliveira està plena d'històries possibles, d'imatges suggeridores, de referències al joc, la infància, el circ o la llum. Per això, ens acostarem al seu univers amb una sessió de contacontes de la mà de l'actriu Eva Ortega. Amb ella farem un viatge fantàstic i col·laboratiu pel món dels objectes i de les imatges.

*La sessió d'aquell dia de FilmoXica començarà a les 17.30 h per a qui vulgui gaudir de les dues propostes.

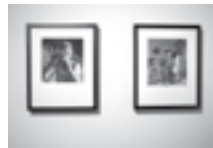
Entrada gratuïta amb el carnet FilmoXica i inscripció prèvia a: filmoteca.serveiseducatiu@gencat.cat

A partir de 6 anys.

Últimes
setmanes

Dijous 2 / 19.00 h
Sala d'exposicions

Diumenge 12 / 16.30 h
Sala d'exposicions

Per amor a les Arts

Dimercres 1 / 18.00 h
Sala Laya

Col·labora:

Dimarts 7 / 17.00 h
Sala Chomón

Divendres 10 / 18.00 h
Sala Laya

Col·labora:

Dimarts 14 / 17.00 h
Sala Chomón

Dissabte 18 / 20.00 h
Sala Laya

Col·labora:

lliure

Coorganitzador:

La grande fugue *La gran fuga*

MARIE-HÉLÈNE REBOIS, 2017. França. VOSC. 77'. DCP.

Un documental que filma com la cèlebre coreògrafa nord-americana i el seu cos de ballarins exploren i tradueixen la música de Beethoven en dansa.

Girls / Museum

SHELLY SILVER, 2020. Alemanya. VOSC. 71'. Arxivi digital.

A les col·leccions del Museu de Belles Arts (MdbK) de Leipzig no hi falten "mares, esposes, prostitutes, models i muses, totes vistes a través dels ulls d'artistes masculins. Tenint en compte aquest desequilibri, a través de quina lent s'haurien de veure aquestes obres avui dia?". La cineasta Shelly Silver hi respon filmant un grup de noies d'entre set i dinou anys.

Presentació a càrrec de Júlia Llull, historiadora de l'art i educadora del Museu Nacional d'Art de Catalunya, el dimarts 7.

Death of a Salesman *La mort d'un viatjant*

VOLKER SCHLÖNDORFF, 1985. Int.: Dustin Hoffman, Kate Reid, John Malkovich, Stephen Lang, Charles Durning. EUA. VOSC. 135'. 35mm.

Sota el guiatge de Volker Schlöndorff, Dustin Hoffman interpreta un venedor en crisi, desil·lusionat i a punt del col·lapse nerviós, en una adaptació de l'obra de teatre homònima d'Arthur Miller. Text demolidor sobre la desfeta del somni americà.

Presentació a càrrec de David Selvas (director de Tots eren fills meus) i Georgina Oliva (directora de Programació i Continguts del Teatre Lliure) el dimarts 14.

The Grand Budapest Hotel

El gran hotel Budapest

WES ANDERSON, 2014. Int.: Ralph Fiennes, Tony Revolori, Saoirse Ronan, Edward Norton, Jeff Goldblum, Jude Law. EUA-Alemanya. VOSE. 99'. DCP.

L'esplèndid edifici del Grand Hotel Budapest protagonista d'aquesta pel·lícula inspirada en l'univers literari de Stefan Zweig. Un conte visualment seductor, de to artificial i comico-nostàlgic, com és habitual en Wes Anderson, situat a l'Europa d'entreguerres. Una història sofisticada que, a la manera d'un joc de nines rus, conté moltes històries interpretades per un repartiment espectacular en què també apareixen Adrien Brody, Tilda Swinton, Harvey Keitel, Mathieu Amalric i Jason Schwartzman.

Presentació a càrrec de Oriol Palomeque Casals (ETSAB) el dimarts 21.

Classical Period

TED FENDT, 2018. Int.: Calvin Engine, Evelyn Emile, Sam Ritterman, Christopher Stump, Michael Carwile. EUA. VOSC. 62'. DCP.

En un grup de discussió sobre *La Divina Comèdia*, de Dante, Cal i els seus amics s'involucren en llargs debats literaris i culturals. *Cassical Period* "respira amb un ritme únic i s'interessa pel silenci, per filmar la quietud, per parar esment en allò que les persones tenen a dir i sobretot per aprendre" (Lucas Granero).

Presentació a càrrec de Dolors Saumell (directora de la Biblioteca Pública de Tarragona) el dimarts 28.

Dimarts 21 / 17.00 h
Sala Chomón

Dijous 23 / 20.00 h
Sala Chomón

Col·labora:

Dimarts 28 / 17.00 h
Sala Chomón

Dijous 30 / 21.00 h
Sala Laya

Col·labora:

Dimecres 1 / 17.00 h

Sala Chomón

Dissabte 4 / 21.00 h

Sala Chomón

Dimecres 8 / 17.00 h

Sala Chomón

Dissabte 11 / 20.00 h

Sala Laya

Les ruptures del New American Cinema

Portrait of Jason

SHIRLEY CLARKE, 1967. EUA. VOSC. 105'. DCP.

En una sola sessió de rodatge al seu apartament del Chelsea Hotel de Nova York, Shirley Clarke dibuixa un retrat fascinant de Jason Hollyday, un homosexual afroamericà aspirant a artista de cabaret. Durant dotze hores seguides, sota la ingestió progressiva de drogues i alcohol, s'exposa i se sobreexposa davant d'una càmera que el capta amb una autenticitat inusual. Ingmar Bergman va dir-ne que era el film més extraordinari que havia vist mai.

👤 **Presentació i col·loqui a càrrec d'Enric Ros (ECIB) el dimecres 1.**

Sarah Maldoror. Cinema tricontinental

Sambizanga

SARAH MALDOROR, 1972. Int.: Domingos de Oliveira, Elisa Andrade, Jean M'Vondo, Dino Abelino, Benoît Moutsila. Angola-França. VOSC. 97'. DCP.

Fugint d'una mirada estereotipada envers l'Àfrica –“No m'interessa mostrar la pobresa”, escriu, “m'estimo més intentar trobar la poesia”–, Maldoror s'endinsa en la lluita per l'alliberament d'Angola i la filma a través de la perspectiva d'una dona i mare. Amb el fill en braços, Maria recorre Luanda de presó en presó buscant el seu marit detingut per oficials portuguesos

👤 **Presentació i col·loqui a càrrec de Maria Adell (UB) el dimecres 8.**

Restored by Cineteca di Bologna and The Film Foundation's World Cinema Project at L'Image Retrouvée (Paris) from the 35mm original negatives, in association with Éditions René Chateau and the family of Sarah Maldoror. Funding provided by Hobson/Lucas Family Foundation. This restoration is part of the African Film Heritage Project, an initiative created by The Film Foundation's World Cinema Project, the FEPACI and UNESCO – in collaboration with Cineteca di Bologna – to help locate, restore and disseminate African cinema.

El retorn d'un mite

La maman et la putain *La mama i la puta*

JEAN EUSTACHE, 1973. Int.: Bernardette Lafont, Jean-Pierre Léaud, Françoise Lebrun, Isabelle Weingarten, Jacques Renard. França. VOSC. 217'. DCP.

Premiada al Festival de Cannes el 1973, l'obra maledida d'Eustache, lliure i cruel, retorna restaurada a les pantalles. Alexandre passa la vida entre els cafès parisencs, la parella i l'amant mentre intenta seduir la seva darrera relació. Nascuda del desencant post-Maig del 68, es presenta com un contrapunt àcid i amarg de la Nouvelle Vague.

👤 **Col·loqui a càrrec de Quim Casas (FX Animation).**

Fassbinder. Una mirada transgressora

Faustrecht der Freiheit

La ley del más fuerte

RAINER WERNER FASSBINDER, 1974. Int.: Rainer Werner Fassbinder, Peter Chatel, Karlheinz Böhm, Karl Scheydt. RFA. VOSC. 123'. DCP.

Tràgica història d'amor i al·legat contra la lluita de classes, *La llei del més fort* no escapa a la mirada implacable del cineasta, que retrata sense complaença la comunitat gai dels anys setanta a l'Alemanya Occidental.

👤 **Presentació a càrrec de Ramon Faura (Elisava) el dimecres 22.**

Fer cinema políticament. Un testimoni de la Transició

Numax presenta...

JOAQUIM JORDÀ, 1979. Int.: Walter Cots, Maria Espinosa, Biel Moll, Mario Gas, Vicky Peña, Rosa Gavin, Víctor Guillén. Catalunya. VE. 105'. DCP.

El 1979, l'Assemblea de Treballadors de la fàbrica d'electrodomèstics Numax inverteix els seus darrers recursos en la realització d'un film sobre el procés d'ocupació i autogestió que havia protagonitzat durant dos anys com a resposta a una temptativa improcedent de tancament per part dels propietaris.

👤 **Presentació i col·loqui a càrrec de Albert Elduque (UPF) el dimecres 29.**

Dimecres 15 / 17.00 h

Sala Chomón

Dimecres 22 / 17.00 h

Sala Chomón

Diumenge 26 / 21.00 h

Sala Chomón

Dimecres 29 / 17.00 h

Sala Chomón

Divendres 31 / 18.00 h

Sala Laya

FilmoXica

5

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

11

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

12

Diumenge,
16.30 h
Sala
d'exposicions

4

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

The Smurfs

Els barrufets (+3 anys)

RAJA GOSNELL, 2011. Int.: Neil Patrick Harris, Hank Azaria, Jayma Mays, Sofia Vergara, Tim Gunn. EUA. VC. 103'. 35mm.

La primera aventura cinematogràfica a Hollywood dels barrufets és una comèdia familiar que hibrida animació infogràfica amb imatge real. Els personatges creats per Peyo arriben accidentalment a Nova York i, mentre intenten tornar al seu món màgic, compliquen la vida a una jove parella al mateix temps que són perseguits pel malvat Gargamel i el seu gat Azrael.

Activitat

Contacontes Oliveira (+6 anys)

L'exposició de fotografies de Manuel d'Oliveira està plena d'històries possibles, d'imatges suggeridores, de referències al joc, la infància, el circ o la llum. Per això, ens acostarem al seu univers amb una sessió de contacontes de la mà de l'actriu Eva Ortega. Amb ella farem un viatge fantàstic i col·laboratiu pel món dels objectes i de les imatges.

Entrada gratuïta amb el carnet FilmoXica i inscripció prèvia a:

filMOTECA.serviseiducatiu@gencat.cat

Les aventures extraordinaires d'Adèle Blanc-Sec

Adèle i el misteri de la mòmia (+6 anys)

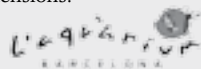
LUC BESSON, 2010. Int.: Louise Bourgoin, Mathieu Amalric, Gilles Lellouche, Jean-Paul Rouve. França. VC. 107'. Arxiu digital.

El 1912, mentre la intrèpida periodista Adèle Blanc-Sec viatja a Egipte per enfrontar-se a un grup de mòmies, París es veu assetjada per un misteriós pterodàctil de 136 milions d'anys d'antiguitat. Film basat en el personatge del còmic del dibuixant francès Jacques Tardi, que és també un homenatge al fulletó i a la literatura popular.

Tintin et le lac aux requins Tintin i el llac dels taurons (+6 anys)

RAYMOND LEBLANC, 1972. França-Bèlgica. VC. 81'. 35mm.

Aquesta aventura de Tintin no parteix d'un còmic original, sinó que va néixer, per tal de fer el film, com una història independent que després es va traspassar al còmic. Tintin visita el seu amic, el professor Tornassol, que ha acceptat una oferta per treballar en un experiment sobre les fotocòpies en tres dimensions.

12

Diumenge,
17.30 h
Sala Laya

18

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

26

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

19

Diumenge,
17.00 h
Sala Laya

25

Dissabte,
17.00 h
Sala Laya

Programació familiar

Cada dissabte i diumenge

The Peanuts Movie

Charlie Brown i Snoopy: La pel·lícula de Peanuts

(+3 anys)

STEVE MARTINO, 2015. EUA. VC. 88'. Arxiu digital.

Basada en els còmics de Charles M. Schulz, *Peanuts*, amb personatges com ara Snoopy o Charlie Brown, que debuten a la pantalla gran. El film narra les aventures de Snoopy, que somia ser un gran aviador per enfrontar-se al seu enemic, el Baró Roig; Charlie Brown vol impressionar una nena nova al ball de l'escola.

06 3x3D:
Les Trois
Désastres
*3x3D: Els tres
desastres*

23 49th Parallel

A

**21 A Canterbury
Tale**

**22 A Matter
of Life and
Death**

**08 À vendredi,
Robinson**

**49 Adèle i el misteri
de la mòmia**

**06 Adieu au
langage**
Adiós al lenguaje

16 Archipelago

B

**07 Bande-
annonce
pour le
festival de
Jihlava**

**23 Black
Narcissus**

C

28 Capricci
Capritx

18 Caprice

**49 Charlie Brown
i Snoopy:**
*La pel·lícula
de Peanuts*

37 Circles

**45 Classical
Period**

**43 Contacontes
Oliveira**

D

**04 Dans le noir
du temps**

13 Dark Horse

**04 De l'origine
du XXle
siècle**
*Del origen
del siglo XXI*

**44 Death of a
Salesman**

29 Don Giovanni

E

**35 El cirerer
de flors grises**

**40 El gènere
matrimonier**

**45 El gran hotel
Budapest**

**07 El libro de
imágenes**

39 El lladre

**41 El testament
de la Rosa**

48 Els barrufets

**04 En la foscor
del temps**

36 El tumbón

17 Exhibition

F

**47 Faustrecht
der Freiheit**

**08 Film
Catastrophe**

**05 Film
socialisme**

**08 Fins divendres,
Robinson**

G

**44 Girls /
Museum**

**24 Gone to
Earth**

H

11 Happiness

I

**21 I Know
Where
I'm Going!**

J

**36 Just Around
the Corner**
*Just a la
cantonada*

K

35 Kodai no bi

L

25 L'espia de negre

**39 L'Orquestra
Pau Casals.
Excel·lència
musical i
compromís
social**

**35 La bellesa de
les antiguitats**

**44 La grande
fugue**
La gran fuga

**47 La ley del
más fuerte**

**47 La maman
et la putain**
*La mama
i la puta*

**44 La mort
d'un viatjant**

**41 La seducción
del caos**

**22 La vida i la mort
del coronel Blimp**

36 Lazybones

**07 Le Livre
d'image**

**49 Les
aventures
extra-
ordinaires
d'Adèle
Blanc-Sec**

**24 Les sabbatilles
vermelles**

**13 Life During
Wartime**

**25 Los cuentos
de Hoffmann**

37 Los felices 60

53 Los Tarantos

M

**34 Maryam
Tafakory.
Curt-
metratges i
conversa**

**48 Mimi wo
sumaseba**

**04 Moments
choisis des
histoire[s]
du cinema**

**04 Moments escollits
de història(es)
de cinema**

48 Murmuris del cor

N

23 Narcís negre

33 Nest Niu

05 No Comment

**34 Nosotros,
estudiantes!**

**29 Nostra
signora
dei turchi**
*Nostra senyora
dels turcs*

**34 Nous,
étudiants!**

**47 Numax
presenta...**

O

**43 Oliveira vist
per... Mònica
Roselló
i Jordi
Guillumet**

P

12 Palindromes

23 Paral·lel 49

**05 Pasaporte falso
real. Ficción
documental sobre
las oportunidades
de juzgar la
forma de hacer
cine**

**07 Penser
amb les mans**

**07 Penser avec
les mains**

07 Pòls

**46 Portrait
of Jason**

07 Poussières

Q

**08 Quod Erat
Demon-
strandum**

S

30 Salomé

46 Sambizanga

33 Scala

21 Sé cap on vaig

**42 Sessió
de curt-
metratges
de Ramon
Balcells**

12 Storytelling

T

**16 The Eternal
Daughter**

**45 The Grand
Budapest
Hotel**

**22 The Life
and Death
of Colonel
Blimp**

**40 The Marrying
Kind**

**49 The Peanuts
Movie**

**24 The Red
Shoes**

48 The Smurfs

17 The Souvenir

**18 The
Souvenir.
Part II**

**25 The Spy in
Black**

**25 The Tales of
Hoffmann**

**49 Tintin et
le lac aux
requins**

**49 Tintin i el llac
dels taurons**

**07 Trübler del
Festival de
Jihlava**

**06 Travaux
prépara-
toires**
*Treballs
preparatoris*

U

**30 Un Amleto
di meno**

**21 Un conte de
Canterbury**

**30 Un Hamlet
menys**

**22 Una qüestió
de vida o mort**

16 Unrelated

**35 Usuzumi
no sakura**

V

39 Vor

**05 Vrai faux
passeport.
Fiction docu-
mentaire...**

W

**11 Welcome
to the
Dollhouse**

11 Wiener-Dog

Títol original

Títol traduït

SALA D'EXPOSICIONS

Horaris De dimarts a divendres: 10.00 - 14.00 h
De dimarts a diumenges: 16.00 - 21.00 h / Accés gratuït

BIBLIOTECA DEL CINEMA

Horaris De dimarts a dijous de 10.00-19.00 h
Divendres 10.00-14.00 h

El retorn de llibres a la bústia de préstec (al vestibul Filmoteca) és:

Matins, de dimarts a divendres de 10.00 - 14.00 h
Tardes, de dimarts a diumenge de 16.00 - 19.00 h

Preus	Preus accés	Carnet anual
Preu general	2 euros	Preu general 10 euros
Preu reduït	1 euro	Preu reduït 5 euros

Accés gratuït *Professorat degudament acreditat i per als seus alumnes de treball de recerca. / Alumnes usuaris del Servei d'assessorament en Treballs de Recerca (secundària, batxillerat i cicles formatius) / Abonats Filmoteca (excepte Film 10) / Carnet FilmòXica.*

Preu reduït *Vàlida per a estudiants, aturats, majors de 65 anys, joves fins a 30 anys, persones amb una discapacitat legalment reconeguda (i acompanyant), títol de família nombrosa o monoparental, carnet de biblioteques públiques, acompanyant de la persona abonada.*

Contacte bibliofilmoteca.cultura@gencat.cat
Telèfon: 935 671 070

Biblioteca digital www.filmoteca.cat/web/ca/fons-digitalitzats
@filmotecacat

CENTRE DE CONSERVACIÓ I RESTAURACIÓ

Accés a la col·leccions filmiques

Contacte filmoteca.cultura@gencat.cat | @filmotecacat
Telèfon: 935 671 070

Seu del Centre de Conservació i Restauració

Ds. Parc Audiovisual de Catalunya
Edifici 1, BA L1, Carretera BV-1274, km.1
08225 Terrassa

Los Tarantos

FRANCESC ROVIRA BELETA, 1963. VE, 112'

Projecció impulsada pels Serveis Educatius i Línia Cultura Rambles.
Aquesta projecció forma part del Festival Raval(s).

Entrada gratuïta - Aforament de 50 persones.

Dissabte, 25/03
a les 20.30h

Rambra, 99
(davant de la Virreina)

04

abril 2023
programa
núm. 131

Avançament del programa

**Exposició: El somni de la llebre.
El cinema de Luis Buñuel
i Gabriel Figueroa**

Els millors films de l'any

Peter i Zsóka Nestler.

Punto de vista

Filmoteca de Catalunya
Plaça de Salvador Seguí, 1-9
08001 Barcelona
T +34 935 671 070
filmoteca.cultura@gencat.cat
www.filmoteca.cat

**Venda
d'entrades
per internet**